

[Dyremose]

ner at have den tilstrækkelige hjemmel i loven, udbedes en nærmere specifikation af denne hjemmel.

Dyremose (KF):

Den socialdemokratiske regering har gennemført mange forskellige krumspring for at undgå at skulle tage stilling til at indføre kernekraft i Danmark. Årsagen til krumspringene er vel klar: man er bange for at blottlægge den store interne uenighed, der er i socialdemokratiet, hvor nogle er varme tilhængere, mens andre er kraftige modstandere af kernekraft.

Af alle de forskellige krumspring, vi har set, er det sidste det eleganteste, og det kan man selvfølgelig komplimentere miljøministeren for, hvis det altså er rigtigt, at miljøministeren mener med et enkelt slag uden at skulle forelægge det i folketinget at kunne beslutte, at vi ikke skal have kernekraft i Danmark, ved simpelt hen at udvide sikkerhedszonerne i en sådan grad, at diskussionen er overflødig. Jeg mener ikke, at det kan være rigtigt, og det er nok derfor heller ikke så elegant, men jeg vil gerne have klargjort, at det ikke er rigtigt, at ministeren enerådigt kan træffe denne beslutning.

Miljøministeren (Erik Holst):

De reservationer, der er foretaget til atomkraftværker her i Danmark, er blevet fastsat ved miljøministeriets cirkulære af 6. august 1980. Dette er en måde, hvorpå vi ifølge planlægningsloven kan sikre, at områderne i et vist omfang friholdes for bebyggelse.

De nuværende i alt 15 reservationer er udtryk for et ønske om at have et rimeligt antal valgmuligheder med en rimelig fordeling på landets kyster. De betragtninger, der blev lagt til grund, var nemlig grove og foreløbige sammenlignet med de undersøgelser, der skal foretages i henhold til atomanlægsloven ved en konkret ansøgning om tilladelse til placering af et atomkraftværk.

De sikkerhedsredegørelser, som man har besluttet skal være færdige engang i 1982, vil vedrøre de særlige forhold, der kan være omkring et atomkraftværk, herunder befolkningstæthedens betydning i relation til sikkerheden, og når de foreligger i 1982, vil jeg tage stilling til, om alle reservationerne, altså alle 15, skal opretholdes. Rent formelt kan

de enkelte reservationer ophæves på samme måde, som de blev fastsat, det vil sige ved et cirkulære. Folketingets miljø- og planlægningsudvalg vil naturligvis blive orienteret, hvis enkelte reservationer ophæves.

Hvis man på baggrund af miljøstyrelsens undersøgelse beslutter, at sikkerhedszonerne bør være så store, at alle arealreservationer må ophæves, vil jeg naturligvis søge folketingets tilslutning til en sådan disposition.

Dyremose (KF):

Jeg vil gerne takke miljøministeren for svaret. Jeg forstår det sådan, at hvis der er nogle få reservationer, der skal ophæves, mener ministeren at kunne gøre det, og han vil i så tilfælde orientere folketingets miljøudvalg. Jeg håber, at det ikke blot vil være en orientering, efter at det er sket, men en orientering, inden ministeren gennemfører det, således at der kan komme en eventuel politisk diskussion inden. Det håber jeg at ministeren vil bekræfte i dag.

Jeg forstod det også sådan, at hvis man vil fjerne eller overveje at fjerne alle reservationerne, så ville ministeren føle det som en naturlig pligt at forelægge en sådan beslutning til godkendelse i folketinget, inden han påtænker at gennemføre en sådan beslutning. Det vil altså sige, at ministeren har her givet sit ord for, at der ikke sker en beslutning uden om folketinget. Så langt, så godt. Det er jeg glad for.

Men jeg vil egentlig godt vide, om ministeren mener, at han i givet fald kunne træffe denne beslutning uden at forelægge den for folketinget, for så har vi måske et problem, vi skal have taget højde for. Ét er nemlig, hvad den nuværende miljøminister måtte sige at han vil gøre; et andet er, om det er den samme miljøminister på det tidspunkt, hvor redegørelsen foreligger. Det er ikke sikkert, at en fremtidig miljøminister vil føle sig forpligtet. Derfor vil jeg gerne have klargjort: mener ministeren, at han på det nuværende lovgrundlag vil kunne træffe denne beslutning uden at konsultere folketinget og gennemføre denne beslutning uden at konsultere folketinget?

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne som svar sige, at baggrunden for, at man valgte de enkelte pladser, har